

унищожи и той (града) е обязанъ за своето спасение на бѫлгарския епископъ, който съ молби, убѣждения, заплашвания и подкупъ подействувалъ на кръвожедния и користолюбивъ турченъ.

ЧОРЛОВО (безъ число).

Намирамъ са въ едно село, за което преди 24 часа нѣмахъ нито най-малко понятие. Азъ никога не бѣхъ чувалъ за него, не сѫмъ желалъ да го видя и готовъ бихъ билъ да заплатя, за да са не запознавамъ съ него никога. Тука ма занесе сѫдбината, противъ волята ми, като да сѫмъ са носиль въ балонъ. Рѣшително не знамъ дѣ сѫмъ; азъ изгубихъ картата си, и названието турено въ заглавието на това писмо, така сѫщо малко ми показва, като и на читателите, дѣ са намира това Чорлово. Зная само, че са намирамъ въ Бѫлгария, въ бѫлгарска кѫща, въ общество на шестъ черкези и бashi-бозуци, съ които сѫмъ въ най-приятелски отношения. Азъ имъ дадохъ студена печена кокошка, а тѣ ми предложиха една чаша прекрасенъ руски чай, направенъ въ руски самоваръ, който тѣ съкоги возятъ съ себѣ си. Въ цѣла Турция само черкезите пият чай и тоя обичай тѣ сѫ го донесли отъ Кавказъ, дѣто сѫ го зели отъ руссите.

Намирамъ са въ бѫлгарски домъ, но той има голѣма разлика отъ приятните и огатани сливненски и тжрновски кѫщи. Като са искачите по три или четири стъпала, вие влизате въ една голѣма, но ниска